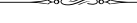

---

devIshatakam

देवीशतकम्

Document Information

Text title : devIshatakam

File name : devIshatakam.itx

Category : shataka, devii, devI

Location : doc_devii

Author : AnandavardhanAchArya

Proofread by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Latest update : December 27, 2016

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 13, 2021

sanskritdocuments.org

---

devIshatakam

દેવીશતકમ્

શ્રીગણેશાય નમઃ ।

અનન્તમહિમવ્યામવિશ્વાં વેદા ન વેદ યામ્ ।

યા ચ માતેવ ભજતે પ્રણતે માનવે દયામ્ ॥ ૧ ॥

નતાપનીતકલેશાયાઃ સુરાશિજનતાપની ।

ન તાપની તનુર્યસ્થાસ્તુલ્યા નાદીનતાપની ॥ ૨ ॥

વક્ત્રપદ્મા વિધેર્ભાન્તિ યથા સર્ગલયો દયા ।

યા સાક્ષાદ્યા ચ જનિતસ્થિતિસર્ગલયોદયા ॥ ૩ ॥

યાશ્રિતા પાવનતયા યાતનાશ્ચિદનીયયા ।

યાયનીયા ધિયા માયાયામાયાસં સ્તુતા શ્રિયા ॥ ૪ ॥

નમાંસિ ધ્વંસમાયાન્તિ અસ્થાઃ સ્તુત્યાદરેણ વઃ ।

તસ્થાઃ સિદ્ધ્યૈ ધિયાં માતુઃ કલ્પન્તાં પાદરેણવઃ ॥ ૫ ॥

ઋષીણાં સાદયામાસ યા તમાંસિ ત્રયીમયી ।

પાયાદ્રઃ સા દયામાધિશ્ચિદં જગતિ ભિભ્રતી ॥ ૬ ॥

સ્મરદ્વિષા યા યચાચે યયા ચેયં વિધેઃ ક્રિયા ।

યાં ચાચ્યુતોઽપિ તુષ્ટાવ તુષ્ટા વઃ સાઽસ્તુ પાર્વતી ॥ ૭ ॥

યા દમાવનયાગેન સ્વારાથા નયસારથા ।

હરિકૈતવહાસ્થાય સાયામા વિજિતા યયા ॥ ૮ ॥

યાયતાજિવિમયા સા ચસ્થા હા ભત કૈરિહ ।

યા રસાયનધારા સ્વા ન ગેયાનવમા દયા ॥ ૯ ॥

સા બુદ્ધિરુત્તમાલોકઃ સતામાર્યા પુનાતુ વઃ ।

યદ્ભક્તેરુત્તમા લોકઃ પ્રાપ્નોત્યેષ વિશુદ્ધતામ્ ॥ ૧૦ ॥

અચુદ્ધ સાધુત્રાણાય સામરા યા સહાશિણા ।

भङ्गेन दीप्रा देवानां सामरायासडाशिषा ॥ ११ ॥
 यरणाघातनिहतकासरा य रणाजिरे ।
 रराज या नयज्यैरराजसजनानता ॥ १२ ॥
 सावताद्रोडम्बिकाडभ्यर्थ्यनामा न न यशोभितः ।
 तनोति प्राणतो यस्या ना माननयशोभितः ॥ १३ ॥
 संयतं यायमानेन यस्याः प्रापि द्विषा वधः ।
 संयतं या य मानेन युनक्ति प्राणतं जनम् ॥ १४ ॥
 या दमानवमानन्पदमाननमानदा ।
 दानमानक्षमानित्यधनमानवमानिता ॥ १५ ॥
 सा रक्षतादपारा ते रसकृद्रौरभाधिका ।
 सारक्षतादपारातेरसकृद्रौरवाधिका ॥ १६ ॥
 अनुत्तमोदराशयो भवन्ति यामनाश्रिताः ।
 अनुत्तमो उराशयो यथा शिरं य रञ्जितः ॥ १७ ॥
 अनन्तरागतापायास्तारथित्री भवापदः ।
 अनन्तरागतापायाः सा वो गौरी छियात्त्रियाः ॥ १८ ॥
 यामायासजिदासक्तशोकजालस्य पातिनी ।
 या माता सर्वदा भक्तलोकजालस्य पालनी ॥ १९ ॥
 सामरागमनायासं त्यक्त्वा सार्धं सुरारिभिः ।
 सामरा गमनायासन्नुधता युधि यद्रणाः ॥ २० ॥
 सामोदयाजया शातैः शस्त्रैः शत्रौ उते यथा ।
 सामोदया जयाशा तैर्गार्वाणैर्गर्वतो जडे ॥ २१ ॥
 ययायायाय्यया यूयं यो योऽयं येययैय याम् ।
 ययुयायिययेयाय ययेऽयायाय याययुक् ॥ २२ ॥
 साऽव्याद्रौरी सदा युष्मानसदायुष्मानसमृद्ध्यति ।
 शरणं यां नरो गच्छन्न रोगच्छन्मेति य ॥ २३ ॥
 कृतास्पदा यथा सम्पदधानि सुरवैशिषु ।
 उन्ति या वाज्मयी दूरादधानि सुरवैशिषुः ॥ २४ ॥

जितानया या नताजितारसाततसारता ।

न सावना नावसानयातनारिना तथा ॥ २५ ॥

मनोभवारातिमनोभिरामया जरामयापाकरौकडक्षया ।

मदक्षयान्निर्मलतां ददानया सदा नयास्था डिंयतां तवार्थया ॥ २६ ॥

समाययाविन्द्रडिताय या रणे समायया या न जितारिसेनया ।

स मा ययाये डरमाश्रितः स्फुटे समा यया मुग्धतया मनोज्ञताः ॥ २७ ॥

सा भावक्षालवया नुतविभवितनुर्या वलक्षालभासा

जनानस्याशयप्रा नवनविनवनप्रायशस्थाननाजा ।

सातं वर्माननस्था रडसि रसिडरस्थाननर्मावतंसा

पायाडक्ता रणत्रा मतनमनतमत्राणरक्ता धयापा ॥ २८ ॥

उपासते कृष्टिकृतोदयां यां जना सदारोधनमीडमानाः ।

शम्भोः प्रसिद्धा तनुतां वडन्ती गौरी डितं सा भवतां विधेयात् ॥ २९ ॥

यां सध येव त्रिदशैः पुमांसः समा नमस्यन्ति सदानभोगाः ।

अधानि यस्य प्राणता विपक्षैः समानमस्यन्ति सदा नभोगाः ॥ ३० ॥

यस्याः प्रभावो धुसदां विपक्षसेना वधानन्दयिताडरस्य ।

मनोम्भुजस्यावडतु श्रियै वः सेनावधानं दयिता डरस्य ॥ ३१ ॥

सुरा जिता भावितदेवराजद्विपक्षमा यात रणादभीतम् ।

स्वापं न वो धाम डितं न नाम सदैवसेना भवतोडितानाम् ॥ ३२ ॥

सुराजिता भावितदेवराजद्विपक्षमाया तरणादभीतम् ।

स्वापन्नभोधामडितं ननाम सदैव सेना भवतो डितानाम् ॥ ३३ ॥

सुरानिति द्वेषिजनैरभिट्टतानुदाडरधा स्वयमाडवोधता ।

शिवोडध तापप्रशमस्तया तव प्रशस्तया तत्त्वदृशा विधीयताम् ॥ ३४ ॥

वडं भिन्नत्युपडितयन्द्रायासं या संभोडप्रशमनसूर्याकारा ।

कारानीतामरमरिमायिक्षेप क्षेपत्यक्ता रणाभुवि सा वः पायात् ॥ ३५ ॥

डिते डितेडस्तु ते स्तुते जिताजितामितामिता ।

जयाजया जनोडजनो यया ययावलं बलम् ॥ ३६ ॥

सक्तिं वः सुकृतार्जने विदधती सत्रां यतां त्रायतां

दुर्गा दुर्गुडदूषितोद्धतधियामायासदा या सदा ।

साधूत्साहविधानसक्तमनसां मुप्या ततो प्याततां
संस्मृत्यैव - - - मत्सरभरस्फीतापदां तापदाम् ॥ ३७ ॥

या मूर्तिं किमपि स्मरारिपुषा धत्ते समायोजितां
यां दृष्ट्वैव विनाशमाप सडसा शुम्भः समायोऽजिताम् ।
या नम्रैः सुरसिद्धिर्दिनरनरैः भेदं विना शस्यते
सा छेतुर्भवतां त्रिलोचनवधूरश्रीविनाशस्य ते ॥ ३८ ॥

सायासायास्त्रिलोक्याः शरणाभकरुणक्षुण्णैर्यैत्यप्रवीरा
स्वैरं स्वैरेशसर्गोर्गलनतममडामोडडार्दं डरन्ती ।
शस्याशस्याधधाना सकलमभिडितं भक्तिभाजः स्मृतैव
स्ताडस्ताडभ्रडोषा द्विषट्टुपशमनी सर्वतः पार्वती वः ॥ ३९ ॥

सुरसुरचितचितनवनवभववनानादरादरायेथे ।
लयलयथररौ थररौ न न मामि नतेन नमामि न ते ॥ ४० ॥

या विस्मयं स्मरभिदा यडेडडुारोपिता नवं नारीणाम् ।
विदधे यथ्यापस्य न य डेडुारोऽपि तानवं नारीणाम् ॥ ४१ ॥

या डन्तां य प्रयाता विडायसा कंसमाड तारातिभवेन ।
दृषणस्तव परमाया विडाय साकं समाडतारातिभवेन ॥ ४२ ॥

तां नमत या य समरेष्वनेकशो भाति भद्रडाली नतथा ।
प्याति यथा जनतोऽजवविवेकशोभातिभद्रडालीनतथा ॥ ४३ ॥

तां स्मरत था स्मृतैव छि मानवतामरसमानता राति भलात् ।
यत्प्राणतं श्रीः श्रयते मानवतामरसमान ताराति भलात् ॥ ४४ ॥

अनवरागसमुद्भवदेलतामुपगता ददृशे गिरिशेन या ।
अनवरागसमुद्भवदेल तामवनतोऽस्मि जगात्प्रियतां सतीम् ॥ ४५ ॥

मेने नूनमनेन माननमुमानाम्ना नु मेनोन्मना
नुन्नेनोन्मने निमानममुना नो नाम नानानुमे ।
मौनेनामममाननिभ्रमनान्नानामिनानूनिमे
सुन्मिन्नाननमा नमी मुनिमनोमानाननोन्नामिनि ॥ ४६ ॥

तां वन्देऽहं नवं देहं ज्ञानरूपं विधाय या ।
सुधीरस्यति धीरस्य मडामोडमर्यां त्वयम् ॥ ४७ ॥

यां नुत्वा यान्ति लृधार्थसज्जायां गिरि शस्यताम् ।
 नौभ्यदं भक्तिमास्थाय सज्जायां गिरिशस्य ताम् ॥ ४८ ॥
 यदानतोऽयदानतो न यात्ययं नयात्ययम् ।
 शिवे छितां शिवेछितां स्मरामितां स्मरामि ताम् ॥ ४९ ॥
 सरस्वतिप्रसादं मे स्थिति चित्तसरस्वति ।
 सरस्वति कुरु क्षेत्रकुरुक्षेत्रसरस्वति ॥ ५० ॥
 त्वद्भक्तिभावितधियो जगतामत्र ये त्रये ।
 जन्मवत्तामलं मन्ये तेषामेवानृणां नृणाम् ॥ ५१ ॥
 जगतः सातिरेका त्वं गतिरस्य स्थिराधिका ।
 तरस्यत्रासतारारेः सास्यत्रासरसस्थिति ॥ ५२ ॥
 त्वन्नामस्मरणादेव न लक्ष्मीश्चपलायते ।
 सर्वतः पार्वति क्षिप्रमलक्ष्मीश्च पलायते ॥ ५३ ॥
 जयन्ति भक्ता वित्तेशसमरायस्तबाडवे ।
 तुभ्यन्नमस्त्रिलोक्यर्थसमरायस्तबाडवे ॥ ५४ ॥
 सत्त्वं सम्यक्त्वमुन्मील्य लृष्टि भासि विराजसे ।
 द्विषामरीणां त्वं सेनां वाङ्मिमुदकम्पयः ॥ ५५ ॥
 दूरागतरसा धन्यः सेवतेयस्तव स्तुतीः ।
 दूरागत रसाधन्यः कल्पन्ते तस्य सिद्धयः ॥ ५६ ॥
 मोलं उत्वास्पदं यासि सात्वमम्बरवासिना ।
 या न संस्तूयसे केन सा त्वम्बरवसिना ॥ ५७ ॥
 प्रकाश्य गृह्यपुंसस्यपेदस्त्रेष्टाम्बुदावली ।
 प्रज्ञात्मनेनविमला स्मिता दृश्यसि विद्वताम् ॥ ५८ ॥
 भवानि ये निरन्तरं तव प्राणामलालसाः ।
 मनस्तमोमलालसा भवन्ति नैव तु क्वचित् ॥ ५९ ॥
 विभावनाकुला त्वयि कमेण देवि भावना ।
 वपुष्पतिस्थिरेतरे नितान्तमेव पुष्पति ॥ ६० ॥
 मलोऽदयानामवधी रणेन मलोदयानामवधीरणेन ।
 मलोदयानामवधीरणेन मलोदयानामवधीरणेन ॥ ६१ ॥

न मज्जनेन तीर्थानां तद्विड प्राप्यते शुभम् ।
 नमज्जनेन तीर्थानां सेवया यत्तवाम्बिके ॥ ६२ ॥
 प्रयाति मोक्षे निःसारभारतीप्रतमेत्ययम् ।
 त्वात्प्रासादाज्जनः सारभारतीप्रतमेत्ययम् ॥ ६३ ॥
 शास्त्रप्रभावसिताः सतां या निर्मला गिरः ।
 शास्त्रप्रभावसितास्त्वमम्भतिमिरच्छिदः ॥ ६४ ॥
 शमील ते समानतो विभावितोऽत्रसन्न यः ।
 विभावितोऽत्र सन्नयः शमीलते स मानतः ॥ ६५ ॥
 मातरं त्वा पदं सद्य आश्रितास्ते कथं जनाः ।
 मा तरन्त्वापदं सद्य आद्यं श्रेयः समाश्रिताः ॥ ६६ ॥
 भाति त्वत्तनुसंश्लेषे सत्यम्भ वपुर्नुत्तरम् ।
 संसाराब्धौ सदादुस्ते सत्यं वपुर्नुत्तरम् ॥ ६७ ॥
 यश्च मे नित्यसंसङ्गि यश्चमे तद्विदं मनः ।
 स्वयच्छलो भक्तियोगस्ते स्वयच्छलोकविवेकसूः ॥ ६८ ॥
 के वलन्ते वितन्वन्तकृतस्त्वत्प्राणता भवे ।
 केवलं ते वितन्वन्त आसते विमलां धियम् ॥ ६९ ॥
 देवि निर्दग्धकामस्य त्वं निरावरणात्मनः ।
 उरस्य शुभसन्तानं तेनासौ भ्राजते तथा ॥ ७० ॥
 द्विषद्भिया सपदि विमुच्यते यतस्तवान्तो जननि जयाशया न कः ।
 स्तवान्तो जननिजया शयानकः करोति ते युधि मधुसूदनस्वसः ॥ ७१ ॥
 जयायोनिष्ठाशिवर्याधिनिधमनवरस्वैरदत्तायताज्ञा
 स्वाराधत्वासमध्यानियजनजननि ज्ञेयसुस्थावभासा ।
 नानापुण्यागमस्था जननमनमयज्ञाननन्धा वरा धी-
 र्यता नव्या विभुत्वं नुतसरलमनस्तामसस्यावडास्ये ॥ ७२ ॥
 स्येडाव स्या समस्तानमलरसतनु त्वं भुवि व्यानतार्या
 धीरा वन्धा न न ज्ञा यमनमननजस्थामगाण्या पुनाना ।
 सा भावस्था सुयज्ञोऽनिनजनजयनि ध्यामसत्त्वाधरास्वा

ज्ञातायत्तादरस्वैरवनमनिधियां वरिष्ठानियोजया ॥ ७३ ॥

अलोलकमले चित्तललामकमलालये ।

पाळि यण्डि मडामोडमङ्गामीमजलामले ॥ ७४ ॥

दुर्गापि मातः सुलभासि लक्ष्म्या भवानुकूलापि भवं क्षिणोषि ।

अध्येयतां यासि सदैव देवि ध्येयासि चित्रं चरितं तवैतत् ॥ ७५ ॥

मडदेसुरसन्धमे तमवसमासङ्गमागमाडरणे ।

डरभडुसरणं तं चित्तमोडमवसर उमे सडसा ॥ ७६ ॥

वन्धा प्रभातसन्धेव सूर्यालोकप्रवर्तिनी ।

निवर्तयसि देवि त्वं मडामोडमयीं निशाम् ॥ ७७ ॥

संवाटिसारसम्पत्तीसदागोरिजयेसुटे ।

तवसत्तीरदे सन्तु संसारे सुसमानदे ॥ ७८ ॥

आगममणिसुदमडिमसमसंमदकुदपरजस्सु ।

डिर सविभयवदितो समय उज्जलभावसडस्सु ॥ ७९ ॥

त्वं वादे शास्त्रसङ्गिन्यां भासि वाचि द्विवौकसः ।

तवादेशास्त्रसंस्काराज्जयन्ति वरदे द्विषः ॥ ८० ॥

सदाव्याजवशिध्याताः सदात्तजपशिक्षिताः ।

ददास्यजस्रं शिवताः सूदात्ताजद्विशि स्थिताः ॥ ८१ ॥

डरेः स्वसारं देवि त्वा जन्ताश्रित्य तत्पतः ।

वेत्ति स्वसारं देवित्वा योगेन क्षपिताशुभा ॥ ८२ ॥

सदाप्रोति यतिजर्वीतिस्तादृशं स्वत्प्रभावतः ।

प्रभावतः समो येन कल्पते मोडनुत्तितः ॥ ८३ ॥

त्वं सद्गतिः सितापारा परा विद्योत्तितीर्षतः ।

संसारादत्र याम्भ त्वं सत्त्वं पासि विपत्तितः ॥ ८४ ॥

परमा या तपोवृत्तिरार्यायास्तं स्मृतिं जनाः ।

परमायात पोषाय धियां शरणमादृताः ॥ ८५ ॥

प्रवादिमतभेदेषु दृश्यस्ते मडिमाश्रयः ।

भान्ति त्वत्त्रिशिभस्येव शिषानामसमाश्रयः ॥ ८६ ॥

यश्चेष्टया तव स्फूर्तिमुदारवसु धामतः ।
 यश्चेतो यात्यवहितमुदा रवसुधामतः ॥ ८७ ॥
 सुरदृशस्य ते कीर्तिं माण्डनत्वं नयन्ति यैः ।
 वरदे शस्यते धीरैर्भवती भुवि देवता ॥ ८८ ॥
 तत्त्वं वीतावतततुत्तत्त्वं ततवती ततः ।
 वित्तं वित्तव वित्तत्वं वीतावीतवतां भत ॥ ८९ ॥
 तारे शरणाभुधन्ती सुरेशरणाभुधमैः ।
 त्वं द्रोणापासिनोदग्रस्वदोषा पासि नोदने ॥ ९० ॥
 सुमातरक्षयालोक रक्षयात्तमलामनाः ।
 त्वं वैर्यजननी पासि जननीतिगुणस्थितिः ॥ ९१ ॥
 ध्यातिकल्पनदक्षैका त्वं सामर्थ्यजुषामितः ।
 सदा सरक्षसांभुष्यदानवानामसुस्थितिः ॥ ९२ ॥
 सिता संसत्सु सत्तास्ते स्तुतेस्ते सततं सतः ।
 ततास्तितैत्ति तस्तेति सूतिः सूतिस्ततोऽसि सा ॥ ९३ ॥
 त्वदाज्ञया जगत्सर्वं भासितं मलनुधतः ।
 सदा त्वया सगन्धर्वं समिद्धमस्मिन्नुत्तितः ॥ ९४ ॥
 यतो याति ततोऽत्येति यथा तां तायतां यतैः ।
 मातामितोत्तमतमा तमोतीतां मतिं मम ॥ ९५ ॥
 मडत्तां त्वं श्रिता दासजनं मोडच्छिदा वस ।
 यश्छद्दत्वं गतः पापमन्यस्य प्रसभं जय ॥ ९६ ॥
 त्वां साज्ञासु जगन्मातः स्पष्टं ज्ञाता सुवर्त्मसु ।
 प्रज्ञा भुष्या समुद्भासि तत्पृथुत्वं प्रदर्शय ॥ ९७ ॥
 आज्ञासु जगन्मातः स्पष्टं ज्ञाता सुवर्त्मसु प्रज्ञा ।
 भासि त्वं सा भुष्या समुत्पृथुत्वं प्रदर्शय तत् ॥ ९८ ॥
 उन्त्र्यो रुषः क्षमा येता सन्दक्षोभास्तमुन्नतः ।
 सतेडितः सेवते ताः सततं यः स ते डितः ॥ ९९ ॥
 करोषि तात्स्त्वमुत्पातमोडस्थाने स्थिरा मतीः ।
 पदं यतिः सुतपसा लभतेऽतः सशुक्लिभ ॥ १०० ॥

देव्या स्वप्नोद्गमाद्विष्टदेवीशतकसंज्ञया ।

देशितानुपमामाधादतो नोऽसुतो नुतिम् ॥ १०१ ॥

डाईध्वान्तनियन्तृभास्वरवपुः स्वर्वासिनां सर्वतो

दुर्वाराश्विपशिक्षयं विदधती ध्यातैव लर्वाणसूः ।

देवार्घ्ये निखिता भवेन भुवनत्राणैकतानात्मना

देवि त्वं त्वमिवापरा जगति का सत्सेसरीन्द्रस्थितिः ॥ १०२ ॥

क्लेशोन्माथकरी सतां भवद्वरानन्दैकलेतो गुरु-

र्माता त्वं जगतां भवन्ति विधवाः सर्वे तवानुग्रहात् ।

दुर्गे न क्वचिदेव सीदति जनस्त्वद्भक्तिपूताशयः

स्तुत्या भर्तुरभिन्नयेति विबुधैस्त्वं स्तूयसे श्रीशिव ॥ १०३ ॥

येनानन्दकथायां त्रिदशानन्दे च लालिता वाणी ।

तेन सुदुष्करमेतत्स्तोत्रं देव्याः कृतं भक्त्या ॥ १०४ ॥

एति श्रीमदानन्दवर्धनाचार्यविरचितं देवीशतकं सम्पूर्णात् ॥

Proofread by Pallasena Narayanaswami ppswami at gmail.com

---

devIshatakam

pdf was typeset on June 13, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

